

Cu ocazia cenzurilor care au dus la descoperirea grupii comune din Dealul Marului unde au fost ascunse 11 victime ale represaliilor COMUNISTE, am facut citiva constatari care ne obliga sa emitem un semnal de alarma, privind pericolul pe care-l reprezinta "vidul" de 45 de ani instalat perfid in calea istoriei acestui popor.

Merii au impresia ca parintii lor s-au complacut la dezastruoasa dereglare "comunista" datorita unei genetice lipse de demnitate si a unei lasitati tipice romanesti. O astfel de interpretare demobilizatoare este provocata de tacerea cu care este acoperit adevarul privind modul singeros in care a fost zdrobita rezistenta nationala de catre trupele "comunizatoare" ale ocupatiei sovietice cu sprijinul elementelor de clasate si tradatoarea autohtone.

Extrem de grava in acest context este atitudinea actualilor detinatori ai puterii, care considera "vinovatare de vrajitoare" incercarea de recuperare a adevarului istoric. Aplicarea principiilor de baza ale nui stat de drept, cere ca infractorii sa-si ispasasca vinovatiile, pentru a se mentine lumina calauzitoare a dreptatii si valcarea de repar a adevarului. A numi "razbunare" cercetarea adevarului si infaptuirea dreptatii, a recomanda reconcilierea... intre victima si calau, inseamna sa ascunzi intr-o poleiala de omenie demagogica, adevarul.

Intei de acoperire a vinovatiilor, ferindu-i de rigorile Legii. Nepedepsirea crimei si tradarii nationale poate deveni insa o noua tradare nationala.

Unii cred ca atita timp cit puterea nu a trecut in mainile celor dornici sa regaseasca matca sanatoasa a destinului nationii, citi timp in justitie si politie lucreaza aceiasi oameni iar bratele tentaculare ale securitatii nu se descolacesc din jurul societatii care i-a cazut prada, nu exista conditii obiective pentru declararea unei drepti judecati. Ei se feresc sa porneasca cercetarile de rigoare pentru a nu compromite sansa unei rezolvari corespunzatoare ulterioare, atunci cind va exista un context politic favorabil. Prezentul comunicat isi propune o sa aleze greseala acestui rationament, care pierde din vedere scurgerea neiertatoare a timpului si punind in prim plan pedepsirea vinovatiilor si nu reparatia morala la care au dreptul victimele, capata un sens denaturat pura inlocuind respectul si dragostea pentru adevar.

Daca aceasta aste tare se prelungaste, martorii vor dispere, ducind cu ei in mormint pagini de istorie irecuperabile. O natione care asteapta infricosata sa treaca timpul pentru ca vinovatii sa lasa din scena, pentru a nu risca confruntarea cu reala lor, inca puternica si periculoasa, facindu-se ca nu observa ca in acest fel, victimele sint trimise catre neantul uitarii, se compromite grav!

Ne simtim umiliti si ingroziti atunci cind sesizam ca in dorinta lor de "liniste" si "reconciliere" de a scapa de amintirea lasitatilor si vinovatiilor, multi concetateni nostri prezinta ca batrinii ce poarta in trup si in suflet stafeta demnitatii romanesti, sapata prin cazne, indraznesc sa supra-vietuiasca...

Noaptea in care cei ucisi in Dealul Marului, insuportabil de lipsiti de aparare au cunoscut ultima umilinta a ascunderii in pamint, apartine Noptii Sufletului Romanesc. Noi nu credem ca acest simbure de intuneric va putea fi alungat din suflete, o data cu hucstarea produsa de "liberalizarea pietii".

O natione are nevoie si de "intreprinzatori" in sfera problemelor suletesti. Unde sint? Ce asteapta? Nu vad ca traim rusinea sa creditam prima garnitura (stalinista) a ocupatiei comuniste (cu nimic mai putin vinovata decit cea ceausista) cu diplome de dizidenta si cu mandate de reprezentare a revolutiei noastre disperate?

Lansam un apel pentru deciansarea operatiilor de clarificare a episodalui comunist din istoria Romaniei. Sa facem ca gropila comune sa devina morminte,

supravistuitorii martorii gospodarile-pastitori, intimpriarile-istorici, astiei locit aglomeratia oradniciva romaneasca sa redevina o NATIONE!

Ioan Rosca - purtator de cuvint al A.O.A.Meant

ARBIVELE INTUNERICOLUI

"Avind in vedere ca nu-s wort si ca am trecut prin toata perioada de reprimare la care se refera apelul dv-stra, cunoscind o serie de ofiteri din fostul aparat represiv, am venit sa va vorbesc".

Domnul Stan Alexandru Ion vine din Botosani si este unul dintre fostii mosieri din judet, mai precis din satul Taipa, comuna Birgacani. Face parte dintr-o familie de mari proprietari de pamint. Bunicul sau era proprietarul cladirii ce adaposteste azi tribunalul. Primavara anului 1949 il gaseste acasa la Birgacani. La 1 Martie 1949 partidul comunist a savirsit un "act revolucionar": echipe formate din militia (proaspat infiintata la 8 Ianuarie 1949, o data cu securitatea) si infractori ce drept comun (scosi din penitenciare pentru a da o mina de ajutor) au trecut la confiscarea averilor, simultan la toate conacele mosieresti din tara. Fredarea averii s-a facut tirziu in noapte si n-a durat decit un sfert de ceasi" semneaza ticulosul "mi-a spus Manoliu Cezar, seful postului de militia instalat in propria mea casa din 1946; am fost controlat la piele, sub stare de arest, m-au suit in carota si m-au adus la Piatra. Abia la 5 Martie 1949, Plenara partidului condusa de DEJ a stabilit masura de confiscare a averilor mosieresti!

I s-a stabilit domiciliul fortat la Roman, fiind obligat sa se prezinte saptaminal in fata autoritatilor. La prima intalnire a fost intrebat "Din ce traiesti?", fiind acuzat de parazitism. Acest cinism prevestea nori grai de furtuna, ceea ce l-a determinat sa fuga la Botosani, la o matusa, care "promise" in gazda un activist de seama. Aflind de la un cosatean cine e tinarul nepot, activistul si-a dovedit vigilenta, predindu-i autoritatilor.

Ajuns in cladirea securitatii din Piatra Meant a fost anchetat cu privire la armamentul gasit la mosia sa, care storcea teama unui complot paramilitar. "De fapt doream sa ma apar cu el de nepotiti, dar le-am declarat ca erau armele pe care le dadeam ciobanilor sa-mi apere oile". Tinerii ofiteri de securitate, Acofiei, Corbu si Corfu i-au batut cu sete pentru a scoate de la el ceea ce nu stia. Terorizat, evadeaza pe fereastra WC-ului si se ascunde, in casa unui cunoscut, dupa care fugе din noia la Botosani. Aici procura un buletin care ii asigura o falsa identitate cu care peregrineaza prin tara. Ajunge la un moment dat mecanic la S.M.A. - in Balta Brailei, incadrindu-se atit de bine in colectiv incit i se face cinstea de a purta portretul lui Stalin la defilari.

Isi patrece revellionul cu un fost coleg de liceu, intilnit in timpul (fara a banui ca acesta devenise iscoada securista) si care spionandu-l actele (reflexe...) descopera ca se ascunde sub un nume fals, denuntindu-l.

Parcurge un nou traseu prin puscarii (Bacau unde primeste corectia de rigoare) ajungind in final la Iasi. Evadeaza si de aici, in uniforma unui gardian.

O noua etapa de haituiala, o noua tradare si rata-l ajuns in lagarul de munca fortata de la Onesti (unde se obtinorea Combinatul petrochimic). In timpul deplasarii pentru masurarea terenului (era folosit ca topometrist) reuseste sa dezarmeze gardianul. Este prins dupa citeva saptamini. De data aceasta i s-a adaugat la celelalte invinulri si aceea de evadare (pina atunci nu se putuse pentru ca nu ii arestasera cu mandat)

Urmeaza procesul dupa care executa condamnarea de 4 ani, cunoscind ratul temnitilor si lagarelor (de exemplu la Galati este tinut in acelasi lant cu un alt "periculos" cu care sparge pietre.) Mai tirziu putea fi vazut pe santierul de la Bicaz, spinzurat pe troliu pentru a gauri stinca pentru dinamizare "era bine pentru mine, dedesubt au murit cu sutele".